

Koniec Świata, Bieda

Dziewczyny z gastronomika
I kobiety co brak im już łez
Razem z makijażem zmywają co wieczór
Jeden i ten sam grzech
Wiruje wokół śmierci taniec
Gwizdże jak czajnik na gazie
Dzieciaki w brudnej piaskownicy
Zakopują w piachu różaniec
To tutaj za drzwiami bieda piszczy obok
Oswojony na klatce uśmiecha się szczur
Wykształcona nędza zaczyna być zmorą
Zanosi nas w zębach upiorom do stóp
Pchają wózki kulawi złomiarze
Przez ulice zakurzonych marzeń
Piwo, przystanek czy sklep
Czują się jak potrącony pies
Reszkę szczęścia trzymają w szufladzie
Gdzieś w kanale przy autostradzie
Wiersze mają swą treść
Tak jak zero to sześć minus sześć
Tam gdzie niewysłuchane pacierze
I chleba naszego powszedniego jest brak
Obce bękarty i nietoperze
Wyszarpują sobie ścierwo z ran
Przed maturą znów zakwitną kasztany
Gdzieś na frontach umilkną wystrzały
A na rusztach ubóstwa smażą się ciasne
Senatorskie dywagacje